

LA OPINIÓN ESCOLAR

PERIÓDICO LITERARIO SEMANAL

SEGUNDA ÉPOCA

Anuncios y comunicados á precios convencionales.	Dirección y Administración Calle de la Palma 25.	PRECIO DE SUSCRIPCIÓN Trimestre... 1'00 Pta. Número suelto. 0'10 «
--	---	--

Sumamente agradecidos, al favor que se nos ha dispensado, mayor si cabe que en la primera época, nos despedimos con el presente número de nuestros lectores, deseando pueda reaparecer el año próximo nuestra modesta publicación.

LA REDACCIÓN.

Serie de la Relligió
DE
Adam á nosaltres (1)

Despres que nostres pares Adam y Eva hagueren comés lo pecat desobeint al Pare Etern, aquest deixá sentir sa veu en lo Paradis donántloshi 'ls castichs merescuts; mes despres 'ls va prometre la exaltació de Maria sobre la Serp y que de aquella Verge 'n naixeria lo Mesias, é infundi en los cors del homes la Relligió basada en la esperança en Christo.

Per tradició passá la promesa de Adàm á sos successors Henoch, Lamech y aixís fins a Noé quant vingué lo Diluvi. Despres com sols quedá aquella família que guardaba molt efecte á son Deu continuà ab tota sa puresa la Relligió y s' estengué ab

los fills de Noé per totas las parts del mont. Entre aqueixos descendents de Noé n' hi hagué que professaren la idolatria y altres cultos fins l' extrem que semblava acabar-se la Relligió; mes aparagué Abraam, pare de las gents, segons la Sagrada Escriptura, á qui Deu va prometerre altre volta lo Mesias ab la especial prometença de que naixeria d' entre sos descendents per lo que torná á floreixer altre volta la Relligió. De Abraam passá á Ysaac d' aquet á Jacob fins á Moyses, ahont comença una època de la Relligió, la que s' anomena *Lley escrita*.

Veyent Deu la perversitat dels homes y que no era suficient la Relligió natural que havia inspirat en sos cors determinà donalshi la Lley ó Relligió ab preceptes escrits y aixís ho féu en la muntanya de Sinai ahont parlà ab Moyses y l' hi dongui les taules ahon anaven escrits los esmentats preceptes. Mort Moïses vingué á governar al poble d' Israel, Josué qui va veurer desmembrar part de son poble per fills ingratis que 's tornavan idòlatras. A Ell va succehir lo que la Sagrada Escriptura'ndiu època dels Jutjes, vingué despresa la dels Reys y elegit Jeroboam esdevingué un Cisma que com 'ls de nostres dies fou de fatals consecuencies per la Relligió. No faltaren Profetas que 'ls prediquessin lo dret ca-

mi que debian seguir, mes no 'n feren cas y així seguiren fins que Deu 'ls castigà ab la Captivitat de Babilonia. Com que lo Poble Juheu patia molt en lo Captiveri tornà á recordarse de son Deu, restaurant son temple y vivificant la Relligió per tots los medis que li foren possibles, mes Deu no escoltà allavors sos prechs, vinguén una época terrible per la Relligió puig que Antioch Magne declarà violenta y oberta guerra contra 'l poble de Deu prometent esborrarrihi la Relligió y ritos patrís, morintne molts alguns dels quins la Iglesia 'ls considera com á màrtirs. Una vegada sortits del Captiveri tinqueren alguns anys de llivertat mes promte Jerusalem fou sitiada per Pompeyo apoderantse d' ella 'ls Romans y caigueren en altre captiveri pitjor que l' esmentat. Durant lo reynat d' Herodes vingué Jesu-Christ comensant aqui l' altre época de la Relligió cristiana que passarém breument sense fer noció d' alguns fets importants.

Al arribar la plenitud dels temps vā apareixer entre 'ls homes en carn mortal Christo, Deu y Home, qui va instituir la *ley nova ó de gracia* y no ya per un sol poble sino per tot lo mon, la que va fer predicar per sos Apostols y han seguit fent sos successors. Despres de la mort de Christo vingueren las persecucions que no pogueren aterrarr la Relligió d' aquella Iglesia que no en vā l' hi habia dit Christo, *«et porta inferi non praevalescunt adversus eam»*. Venen despues las heretjías á probar d' esfonser la Iglesia y ab ella á la Relligió mes no poden á pesar dels esforsos de Menandro, Ebión, Carpócrates y Valentinians contra quins esgrimiren las espases de la ciencia, S. Climent Romá, Ignasi d' Antioquia, Bernabé y Policarp d' Esmirna y ab aquestas batallas seguí la Iglesia defençant á la Relligió fins que Constantino "s convertí al Catolicisme. Allavors va sortir de sota terra (Catacumbas) per extendres sobre d' ella la Iglesia depositaria de la verdadera Relligió y

semblava que habia de gosar d' una pau perfecta quan esdevingué l' Arrianisme, remoguent la Relligió fins á sos fonaments puig que negavan á son fundador negant la carn de Christo; error que infestà com veneno ponzonyós, segons l' hidiuhen alguns Sants Pares, á tota la Christiandat, als Reys y al clero ambiçios de figurar. Vingué no obstant un San Atanasi que ab sa ciencia y virtut 'ls confongué. Vingueren 'ls Pelagians negant la gracia de Christo, la que defensá abatint al heretge un San Basili. Apagueré Nestori diguent que hi habia en Christo dos personas defensant la veritat, San Ambrós. Seguiren 'ls Eutiquians, Monotelitas y altres, floreixent per altra part Sants Pares com Cirilo de Jerusalem, San Cipriá, San Dionís, San Jeroni y San Agustí. Passá l' invasió mohometana que fou tan gran que diu Pascal responent á una objecció reproduida mil vegades: «Jesu-Christ y Mahoma prengueren rumbos diferents y medis tant contraris que suposant lo triumph de Mahoma debia frustarse 'l plan de Jesu Crist y morí 'l Christianisme á no haber sigut sostingut per un poder diví» y aixis passaren 'l Cisma dels grechs, 'ls Hussitas, Widefitas y demés arribant al Protestantisme y Liberalisme que passaré sense parlar d' ells puig mereixen tractarne apart.

Granollers 18 de Septembre de 1898.

T. C.

(1) Fragment de un treball llegit en la Conferència Moral que tingué lloc lo diumenge 18 del passat en lo Centre Catòlic.

LOS TEUS ULLS

Clavo mos ulls en el sol,
y 'ls raigs que llença,
tenen per mi tan poder,
tanta potència,
que al arrivar en mos ulls
mos ulls ne creman!

Clavo mos ulls en els teus,
y 'ls raigs que llensan,
tenen per mi tan poder,
tanta potència,
que al arrivar en mos ulls
mos ulls travessan....
y m' arriaven fins al cor
y 'l cor 'm creman!!

J. C. MONTANÉ.

L' oculista xasquejat

No fa molt temps va presentar-se en una de las fondas de aquesta vila un subjecte oculista y optich per mes senyas.

Era en dia de mercat y com volgués dit subjecte anar á la plassa, per exposar lo seu genero y fer algun cuarto, preguntá a un dels dependents de la fonda per l'arrendatari de las plassas.

Li varen dirigir, y un cop devant, nostre *héroe*, del arrendatari, va dirli:

—Que faria 'l favor de darmes, pagant lo que sigui, eh! un puesto per la parada.

—Prou. Y vosté en que comercia.

—Soch oculista y optich.

—Y qu' es aixó.

—Curo las enfermedats de la vista y vench ulleras.

—Ah! ja. Bueno donchs podem colocar-los á la Plassa del Bestiá á la cantonada de can Joan, devant de San Roch.

—Está be.

Cuan l' home va tenirho tot preparat, va estarse molt temps esperant á 'l qui no ve.

Despres de fer molta propaganda y pochs centims, va presentar-se un jove.

—Deu lo guard:

—Buenas, que li fa falta.

—A veurer si tindria unes ulleras que hi pogués llegir.

—Ho mirarem. Tingui, probi aquestas.

—(Se las prova), No puch llegir res.

—Y aquestas.

—(Torna á probàrselas). Si fa ó no com las primeras.

—Veyam aquestas.

—(Nova probatura). Ca, ho veig tot negre, pro no ho llegeixo.

—Entenemnos. Vosté no pot llegir ó no sap de lletra?

—De lletra no 'n he sapigut may, pro com que sento á dir que ab ulleras s' hi llegeix mol be, pensaba á veure si cap á tas vellesas encara farás una millora sobre ta persona.

—Jove no 'n tinch d' aquesta classe.

—Y ahont li sembla que 'n puch trobar?

—Potser á cal mestre.

M. V.

Dos angelets

—(-)—

Voltan la mia cambra

Dos angelets

De caballera rossa

Y blaus ulllets

Lo un ne diu al altre

Sentne prop meu

Per qui fou nostre pare

Preguem á Deu.

Dos niuets que n' tenia

Deu los volgué

Si jo los estimaba

Mon Deu també

Per sa gloria 'ls volia

Volia 'ls dós

No cal pas que plori

N' estich joyos.

Fills meus, avans ploraba

La vostre mort

Lo cor se m' esberlaba

Sens aconhort,

Avuy pens' que m' esguardan

Dos angelets

L' Oriol mon primogenit

Y 'n Carlets.

L' Oriol reconeixia

Lo meu amor

Lleigia de son pare

Lo tons del cor,

Mes ay quant vá deixarme
Sense consol
Los angels li eridavan
¡Oriol.....Orio!!

Trista fou la vigilia
De la Mercé
Altre jorn del Desembre
Trist fou també
Dos tronchs de mon linatje
Foren trencáts
Tal volta hu mereixian
Los meus pecats.

Mes are ja no 'm queixo
De mon dolor
L' anima resta alegre
Tranquil lo cor
Puig si en lo mon vaig perdre
Los meus fillets
Voltan la mia cambra
Dos angelets

M. F.

¡¡DE VERANO!!

*De verano! Pa chasco. Hasta otra. D'
aqüí á un altre any. Tout c' est finí. Non
plus ultra. Abur.*

Adios fiestas ciclistas! Adios fiestas
pelotísticas. Adios fiestas Terpsícoricas.
Adios fiestas Cupidicas.

Adios arte escénico. Adios Minerva.
Adios opinión pública. Adios OPINIÓN ESCOLAR. Adios opinión particular. Adios opiniones todas.

Ya no os veré,... hasta el año próximo
(D. M.)

Adios tribuna de la prensa. Adios estadio de la prensa. Adios prensa diaria.
Adios prensa semanal. Adios prensa
(Balp de).

¡Adios!

E. S. E.

Notas locales.

Terminadas en la presente época nuestros trabajos, restan solo, dar las gracias a los Sres. que se han dignado honrarnos con su colaboración en estas columnas, y á los periódicos que han establecido el cambio.

El lunes celebró su fiesta con gran animación el barrio de Sta. Esperanza.

Ayer sábado y hoy domingo celebra la suya con gran esplendidez el de los Stos. Médicos.

Según parece, durante el próximo invierno se celebrará todos los días festivos, en el Casino de Granollers, baile de sociedad, estando encargada del programa la orquesta de esta villa. «La Catalana».

PASATIEMPOS

Solución á los pasatiempos publicados en el n.º 12.

Al *Rombo de rombos*:

B		
G I L		
B I G A S		
L A S		
C S R		
P O P R O M F E R		
C O M A S O P A R E G A R		
P A M M A S R A P		
S R R		
N A S		
R A M O M		
S O L		
N		

Al *Geroglific*: Los petits serán los grans en lo reyne del cel.

A la *Targeta*: «El santo de la Isidra».

Imp. de E. Garrell